

Význam standardu ICT pro školu

Cíl kapitoly

Poskytnout základní informace o standardu služeb ICT, jak jej definovalo usnesení vlády č. 792/2004 o koncepci financování informačních a komunikačních služeb ve školách po roce 2005. Kromě těchto parametrů MŠMT vydává nebo aktualizuje metodický pokyn, ve kterém uvedené technologické parametry aktualizuje. Poslední aktualizace je uvedena v metodickém pokynu č.j. 30799/2005.

Základní pojmy

standard ICT služeb

ICT plán školy

Filosofie standardu služeb ICT

Koncepce financování informačních a komunikačních služeb vznikala v roce 2004. Poprvé stanovila pravidla pro čerpání dotací na základě existence plánu školy. Do té doby školy dostávaly finanční prostředky na základě pravidel stanovených z centra. Samostatně byly distribuovány finance na infrastrukturu (žel ne všem školám), výukový software i školení v oblasti ICT. Školy tak musely využít finance přísně účelově v dané oblasti, tedy např. více "proškolená" škola nemohla přesunout finance ze školení na software, resp. infrastrukturu.

Podle nové koncepce tato omezení dané centrálním řízením padlo. Školy si však musely předem rozmyslet, naplánovat, jak budou integrovat ICT do výuky. Tuto svou představu měly zpracovat ve formě ICT plánu. Na základě tohoto plánu pak požádaly o účelovou dotaci jednak na investice, jednak neinvestice.

Protože byl ICT plán novinkou, vydalo MŠMT tzv. **standard služeb ICT a stanovilo náležitosti ICT plánu.**

Při konstrukci standardu vycházelo MŠMT ze tří východisek:

1. Aktuální stav vybavení škol ke 31.12.2003
2. Stav vybavení škol vyspělých zemí Evropy dle statistik eEurope+ z roku 2003
3. Možností státního rozpočtu a způsobů financování v rámci kapitoly MŠMT

Státní rozpočet umožňoval po skončení realizace SIPVZ dle původní koncepce z roku 2000 (usnesení vlády č. 351/2000) financování informačních a komunikačních služeb ve výši 1 mld. Kč ročně (počínaje rokem 2007). Roky 2005 a 2006 byly stanoveny jako přechodové s tím, že je třeba splnit úkoly původní koncepce, které byly kvantifikovány přílohou usnesení vlády č. 402/2004.

Standard ICT služeb tedy musel respektovat původní požadavky koncepce SIPVZ, současně nastartoval trend přibližování se ve vybavení škol vyspělým evropským zemím. Standard nepředepisoval nutný stav vybavenosti škol, ale nastiňoval směry, kterými by bylo dobré se vydat a co by tedy měly školy za účelové finanční prostředky pořizovat. V daných finančních podmínkách ani nebylo možné, aby školy dosáhly ve všech parametrech cílového stavu.

Důsledek:

Standard ICT služeb stanovoval trendy a strategické cíle rozvoje ICT ve školách. Úkolem škol bylo připravit si plány, jak tyto cíle realizovat.

Kvantifikované cílové parametry

Koncepce financování informačních a komunikačních služeb z roku 2004 nastínila možný vývoj požadovaných parametrů vybavenosti škol do roku 2010 takto:

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Počet PC/100 žáků	10	11	12	13	14	15	15
Z toho PC mladší 5 let	5	6	7	7,5	8	8,5	9
Min. rychlost připojení do internetu – základní škola	64 kb/s	128 kb/s	256 kb/s	512 kb/s	1 Mb/s	1 Mb/s	2 Mb/s
Min. rychlost připojení do internetu – střední škola	128 kb/s	256 kb/s	512 kb/s	1 Mb/s	1 Mb/s	2 Mb/s	2 Mb/s
Úroveň dostupnosti přípojných míst	škola	škola	škola	učebna	učebna	prac. místo	prac. místo
Projekční technika na 100 žáků	0,3	1	1,5	2	2,5	3	3,5

Pokud však srovnáme výše uvedené parametry se stavem vybavení ICT v okolních zemích - viz příloha ve formátu PDF, nejsme na tom zrovna dvakrát dobře.

Důsledek:

Školy dle svého aktuálního stavu vybavenosti postupně dosahovaly těchto parametrů v některých bodech zcela, v jiných jen z části. V mezinárodním srovnání ovšem zaostáváme za ostatními vyspělými zeměmi.

Význam standardu ICT

Postupem času se pochopitelně situace mění. V prvních letech realizace nové koncepce bylo třeba řadě škol a jejich zřizovatelům předložit cílové hodnoty vybavenosti, protože se objevovaly tendence finanční prostředky využívat jednostranně. Některým ředitelům pomáhaly tyto "cílové" tabulky přesvědčit zřizovatele o posílení finančních zdrojů do oblasti ICT.

Tyto ukazatele také pomáhaly školám při zpracování ICT plánu. Když už měla škola dosáhnout jisté úrovně vybavenosti, pak přemýšlely o efektivním využití této techniky. ICT plány se rozšiřovaly z pouhých statistických sumárních tabulek aktuální a cílové vybavenosti na rozsáhlejší dokumenty, které více a více popisovaly věcný cílový stav využívání ve výuce a kvantifikované hodnoty vybavenosti, resp. priority byly stanovovány podle obsahu výuky.

Tato změna myšlení byla zásadní.

V současné době již většina škol uvažuje racionálně, tedy od pečlivého zvážení svých možností využití techniky ke stanovení celé strategie. Pokud nejsou jednoznačně zajištěny podmínky k efektivnímu využívání ICT v dané oblasti výuky, je někdy lepší se zaměřit na rozvoj jiných oblastí. Žel financování služeb ICT ze strany státu je značně podhodnoceno. Dle hrubých výpočtů by bylo třeba na všechny školy rozpouštět cca 5 mld. Kč ročně. V této částce by bylo zahrnuto nejen pořízování nových technologií, ale hlavně kvalitních výukových dat, přístupu k nim. Nemalá část prostředků by byla určena na udržení provozuschopnosti techniky.

Důsledek:

Standard ICT služeb využívejte jako vodítko ke tvorbě vlastní ICT strategie a její realizaci.

K zamyšlení

Úkol 1: Stav vybavenosti školy infrastrukturou

Souhrn:

Vláda v rámci usnesení č. 792/2004 nastavila nový způsob financování informačních a komunikačních služeb ve škole. Standard ICT služeb stanovuje strategické dlouhodobé cíle, školy si podle něj tvoří vlastní ICT plány. Školy tak dosahují naplnění cílů postupně dle svých možností.